

MEMÒRIA SOCIAL

PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL DE CAPMANY (ALT EMPORDÀ)

atc

m1441
arquitectura

Índex

1. Introducció	2
1.1. Contextualització legal de la memòria social	2
1.2. El municipi de Capmany	3
2. La població i les llars	4
2.1. Evolució i creixement de la població	4
2.1.1. Evolució de la població i ritme de creixement	4
2.1.2. El creixement natural i migratori	5
2.2. Estructura i característiques de la població	7
2.2.1. Estructura segons sexe i edat	7
2.2.2. Estructura segons nivell d'instrucció	9
2.2.3. Estructura en relació amb l'activitat	11
2.2.4. Estructura segons nacionalitat	13
2.3. Persones amb disminució	14
2.4. Llars	15
2.4.1. Tipus de llars	15
2.4.2. Dimensió mitjana de les llars	17
3. Estructura econòmica	18
3.1. Estructura econòmica general del municipi	18
3.2. Establiment d'empreses	19
3.3. Mobilitat laboral	21
3.4. Població desocupada	22
4. Característiques de l'habitatge i dinàmica de la construcció	24
4.1. Cens d'habitatges	24
4.2. Característiques dels habitatges	25
4.2.1. Tipologia dels habitatges	25
4.2.2. Grau de conservació	25
4.2.3. Superfície	26
4.2.4. Instal·lacions	26
4.2.5. Règim de tinença	27
4.3. Dinàmica de la construcció	28
4.4. Habitatges de protecció oficial	29
5. Escenaris de futur	31

1.- Introducció

1.1.- Contextualització legal de la memòria social

Dins l'elaboració d'un Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM), la memòria social és un dels documents complementaris i d'obligat compliment en la redacció del planejament urbanístic d'un municipi, desenvolupat a partir del Decret Legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme.

L'anàlisi social elaborat per aquest document permet avaluar aspectes claus com les necessitats socials d'accés a l'habitatge, justificant les determinacions que el planejament general estableix en aquesta matèria. D'aquesta manera, el seu objectiu principal és impulsar polítiques d'habitatge social, perfeccionant les figures i els instruments ja previstos en d'altres normes anteriors i aportant novetats sobre règim jurídic de sòl, planejament, gestió i disciplina urbanístiques.

El marc normatiu en que s'emmarca queda definit pels articles següents:

- Article 57 del decret legislatiu 1/2005. L'apartat 3 marca l'obligatorietat de reservar “[...] per a la construcció d'habitatges objecte d'altres mesures d'estímul de l'habitatge assequible, com a mínim, el sòl corresponent al 10% del sostre que es qualifiqui per a l'ús residencial de nova implantació, tant en sòl urbà com en sòl urbanitzable. Tanmateix, les comissions territorials d'urbanisme, a proposta municipal, poden disminuir aquesta reserva en els sectors amb densitats inferiors a 25 habitatges per hectàrea que, per llur tipologia, no siguin aptes per a la construcció d'habitatges protegits”

L'apartat 4 ordena les reserves “[...] s'han d'emplaçar evitant la concentració excessiva d'habitatges d'aquest tipus [...] per tal d'afavorir la cohesió social i evitar la segregació territorial dels ciutadans per raó de llur nivell de renda”

- Article 58 apartat g del Decret Legislatiu 1/2005. “Poden definir el sistema urbanístic d'habitatges dotacionals públics que estableix l'article 34.3 i preveure reserves d'aquest tipus en sectors de planejament urbanístic derivat en substitució total o parcial de la reserva d'equipaments, sempre que s'acrediti que no cal destinar-los a equipaments públics. Aquestes reserves incloses en sectors no poden ésser superiors al 5% de la reserva global del municipi per a equipaments públics locals.”
- L'article 9 del Decret Llei 1/2007 de 16 d'octubre determina “Els plans d'ordenació urbanística municipal i llurs modificacions i revisions han de reservar per a la construcció d'habitatges de protecció pública, com a mínim, el sòl corresponent al 30% dels sostre que es qualifiqui per a l'ús residencial de nova implantació, tant en sòl urbà com en sòl urbanitzable, del qual un 20% s'ha de destinar a habitatges amb protecció oficial de règim general i de règim especial i un 10% a habitatges amb protecció oficial de preu concertat”.

Amb aquest marc normatiu es modifica i completa determinats aspectes de la Llei 2/2002, del 14 de març, d'urbanisme, amb la finalitat principal de fomentar l'accés de la població a l'habitatge, la sostenibilitat en l'ús del territori i l'autonomia local.

La filosofia del Pla pel dret a l'habitatge, en relació als diferents règims de protecció, als possibles beneficiaris, als preus màxims de venda i els recursos que s'hi destinin, han de tenir com a objectiu atendre prioritàriament les necessitats de les persones amb una renda per càpita inferior a la mitjana catalana, prestant una atenció especial als joves en edat d'emancipar-se i a la gent gran amb necessitats assistencials.

Els ens locals han de ser especialment sensibles a aquesta qüestió i han de prendre consciència de la necessitat de dissenyar i desplegar polítiques pròpies que afrontin, amb rigor i profunditat, el problema de l'habitatge assequible. Aquestes polítiques hauran d'incidir en l'edificació i en el sòl, en els teixits consolidats i en els nous creixements, en els destinataris

i en els promotors, en els particulars i en les administracions públiques, en els operadors privats i en les institucions.

1.2.- El municipi de Capmany

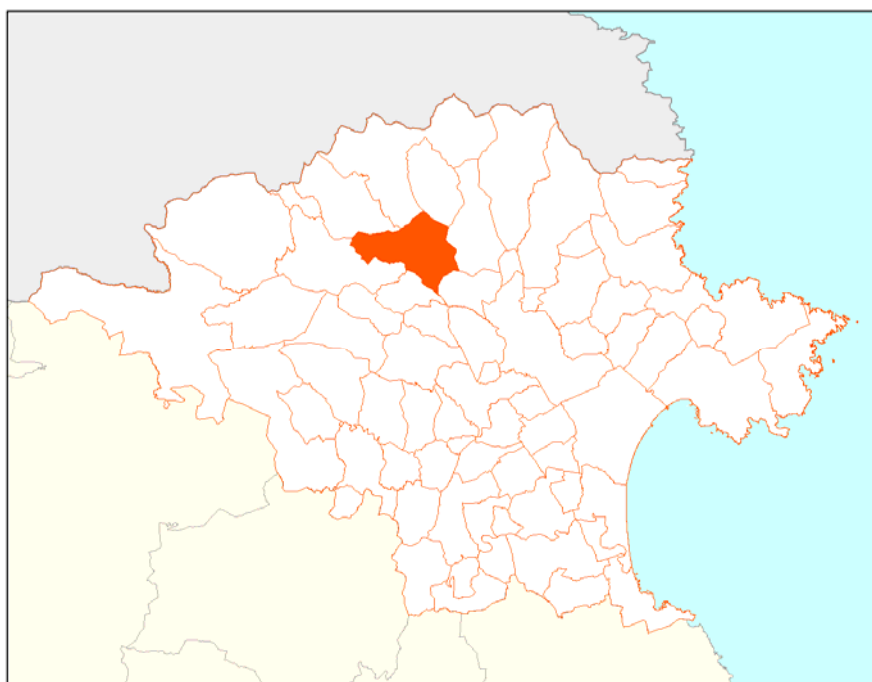
El terme municipal de Capmany, amb una extensió de 26,4 km², s'estén als darrers contraforts meridionals de la serra de l'Albera, a banda i banda del Llobregat d'Empordà. A mercè d'una població de 560 habitants, segons dades del Padró Municipal d'habitants de 2008, i amb una densitat bruta de 21,2 habitants per km².

El nucli antic amb les muralles i l'eixample que pertany als segles XVII i XVIII es situen a la riba esquerra, i un raval de construcció més moderna allarga el nucli habitat a l'altre costat del rieral. A la vora del Merdançà hi ha el veïnat de la Vall format per masies dels segles XVIII i XIX. A llevant del municipi es troba el veïnat de la Verneda i a l'extrem occidental del terme hi ha el veïnat de Bosquerós amb masies disseminades.

El terme municipal de Capmany confina amb els municipi de Cantallops, la Jonquera i Agullana al nord. A l'oest limita amb Darnius, al sud amb Biure i Masarac i a l'est amb Sant Climent Sescebes. Paral·lelament al Llobregat travessa el terme municipal la carretera N-II, de la qual en surt un desviament cap al nucli de Capmany, i l'AP-7.

El terme presenta una morfologia força accidentada i es troba força exposat als embats de la tramuntana.

Mapa 1. Situació geogràfica de Capmany

Font: Elaboració pròpia

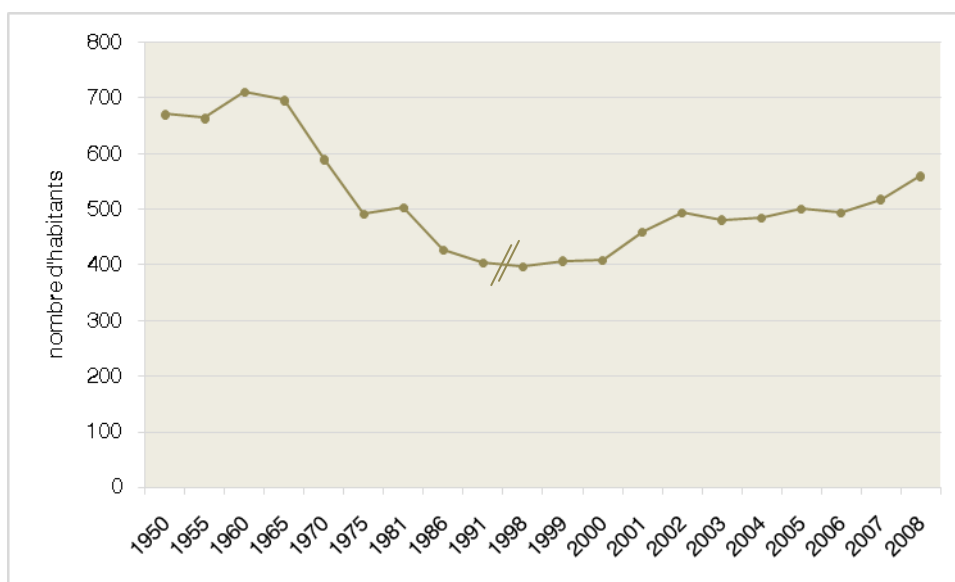
2.- La població i les llars

2.1.- Evolució i creixement de la població

2.1.1. Evolució de la població i ritme de creixement

La població de Capmany ha evolucionat des del 1950 fins al 2008 de manera decreixent. Durant aquest període la població ha tingut una pèrdua de 111 habitants, que representen el 19,82% respecte la població actual.

Gràfic 2.1.1. Evolució de la població de Capmany en el període 1950-2008

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

Aquesta evolució de la població ha passat les següents etapes durant el període 1950- 2008:

- 1950-1960: Durant aquesta etapa inicial la població de Capmany presenta el seu punt més àlgid en nombre d'habitants; un total de 711. Una xifra que no tornarà a assolir en aquest període d'estudi (1950-2008).
- 1960-1998: Durant aquest període de temps tant llarg (prop de 40 anys) el municipi de Capmany va perdre la majoria de la seva població, situant-se al valor més baix que han assolit en nombre d'habitants: 397 l'any 1998. Aquesta pèrdua de població s'explica bàsicament per l'èxode rural, una situació molt comuna als municipis de tradició agrícola situats prop de ciutats o poblacions grans amb una estructura econòmica més diversa. No només Capmany va patir les conseqüències d'aquest canvi de model econòmic, són molts els municipis de la comarca de l'Alt Empordà i d'altres comarques de Catalunya, sobretot de tradició agrícola, que durant aquesta època van experimentar la disminució més gran de població.
- 1998-2008: A partir de l'any 1998 i fins l'actualitat, el municipi de Capmany ha augmentat en 163 el seu nombre d'habitants. Tot i ser un augment considerable s'ha donat de forma lenta i progressiva en aquests deu anys. Des de mitjans de la dècada dels 90 la societat ha experimentat un canvi de model que ha afavorit a alguns dels municipis rurals més ben comunicats. Aquest canvi de tendència en busca de la qualitat de vida i l'augment de la mobilitat laboral, i allunyant-se dels elevats preus dels habitatges de les grans ciutats, ha afavorit al creixement d'aquests municipis de tradició rural que havien perdut bona part de la seva població. Així mateix Capmany, ben comunicat i proper a dues poblacions importants com Figueres, capital de

comarca, i La Jonquera, límit amb la frontera francesa, ha estat un candidat idoni per a totes aquelles persones que cercaven un lloc tranquil per viure i no molt llunyà al seu lloc de treball o a una ciutat que pugui oferir tots els serveis necessaris.

La taula 2.1.1. representa els creixements absoluts i relatius d'aquests tres períodes. Cal destacar els valors en percentatge del creixement relatiu doncs ens mostra la repercussió que ha tingut l'augment o disminució de la població.

Taula 2.1.1. Creixement absolut i relatiu de Capmany 1950-2008

Períodes	Creixement absolut	Creixement relatiu (%)
1950 - 1960	40	5,96
1960 - 1998	-314	-44,16
1998 - 2008	163	41,06

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

El període 1960-1998 ha representat una pèrdua important de població, doncs prop del 45% dels capmanyencs van marxar del municipi. D'altra banda en el període 1998-2008 es dona una recuperació important de població, situant Capmany en uns valors més alts.

2.1.2. El creixement natural i migratori

L'evolució de la població respon per una banda, al creixement natural, la resta entre els naixements i les defuncions, i per altre, pel moviment migratori, la resta entre immigració i emigració.

Taula 2.1.2. Creixement natural de Capmany en nombres absoluts. Període 1975-2007

Any	Naixements	Defuncions	Creixement Natural	Any	Naixements	Defuncions	Creixement Natural
1975	2	13	-11	1992	0	8	-8
1976	7	8	-1	1993	4	5	-1
1977	6	4	2	1994	2	6	-4
1978	1	11	-10	1995	5	8	-3
1979	4	3	1	1996	3	4	-1
1980	3	8	-5	1997	6	3	3
1981	4	7	-3	1998	3	3	0
1982	3	7	-4	1999	1	2	-1
1983	3	10	-7	2000	9	5	4
1984	1	6	-5	2001	6	8	-2
1985	2	7	-5	2002	8	11	-3
1986	0	3	-3	2003	6	4	2
1987	2	4	-2	2004	5	6	-1
1988	2	6	-4	2005	5	5	0
1989	2	6	-4	2006	4	5	-1
1990	4	6	-2	2007	2	6	-4
1991	2	4	-2				

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

La taula 2.1.2. confirma la pèrdua de població que ha patit Capmany en els últims anys. Observant-la atentament es pot veure com cada any, el saldo entre naixements i defuncions majoritàriament és negatiu, només a partir de l'any 1997 trobem algun valor positiu. Aquestes dades deixen entreveure que els grans moviments de població que s'han donat a Capmany són fruit dels moviments migratoris, no pas del volum de naixements i/o defuncions que hi hagut al municipi.

Taula 2.1.3. Creixement de la població de Capmany en valors absoluts i ‰. Període 1986-2001

Període	Naixements		Defuncions		Creixement natural		Saldo migratori		Total	
	nombre	‰	nombre	‰	nombre	‰	nombre	‰	nombre	‰
1996-2001	25	10,28	24	9,87	1	0,41	95	39,08	96	39,49
1991-1996	14	6,79	32	15,52	-18	-8,73	8	3,88	-10	-4,85
1986-1991	11	5,38	24	11,73	-13	-6,36	-12	-5,85	-25	-12,21

Font: Institut d'Estadística de Catalunya.

Els tres períodes analitzats a la taula 2.1.3 confirmen com el factor amb més repercussió a la població que s'ha donat a Capmany, a partir de la dècada dels 90 és fruit del saldo migratori. Tot i que el creixement natural, en aquest període, resulta positiu és l'aportació de la immigració la que dona lloc a un creixement important de població.

Després d'aquest primer anàlisi de l'estructura de la població de Capmany no es pot passar per alt la importància que ha tingut pel municipi la immigració.

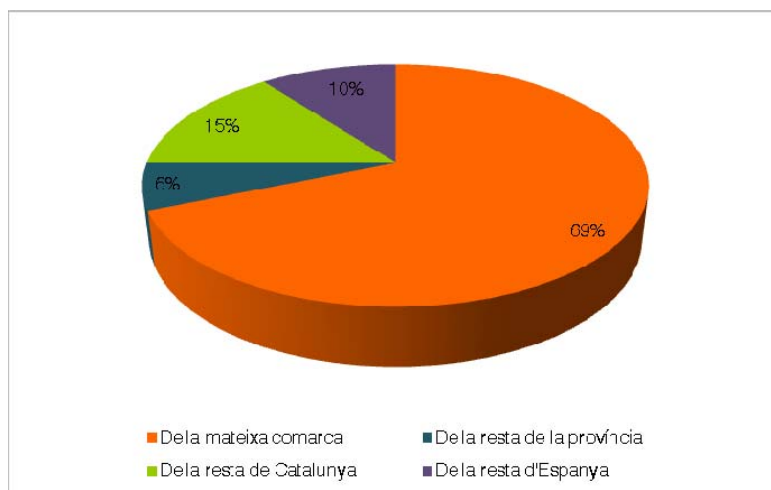
Taula 2.1.4. Procedència de la immigració en nombres absoluts. Període 2004-2007

Any	Migracions internes	Migracions externes	Total
2007	48	23	71
2006	30	13	43
2005	19	18	37
2004	27	11	38

Font: Institut d'Estadística de Catalunya.

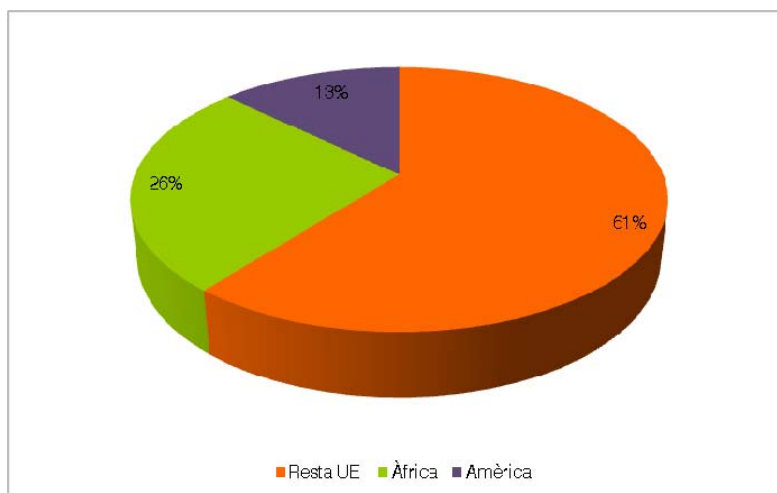
Un factor interessant d'analitzar és la procedència d'aquesta població immigrant. La taula 2.1.4. mostra com la gran majoria de la població immigrant que rep el municipi de Capmany és del propi país i majoritàriament de la seva pròpia comarca. Les migracions externes cada cop han anat augmentant en nombre, però continuen essent minoritàries. La majoria de població immigrant estrangera procedeix dels països de la comunitat europea.

Gràfic 2.1.2. Procedència de la migració interna. Any 2007

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

Gràfic 2.1.3. Procedència de la migració externa. Any 2007

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

2.2.- Estructura i característiques de la població

2.2.1. Estructura segons sexe i edat

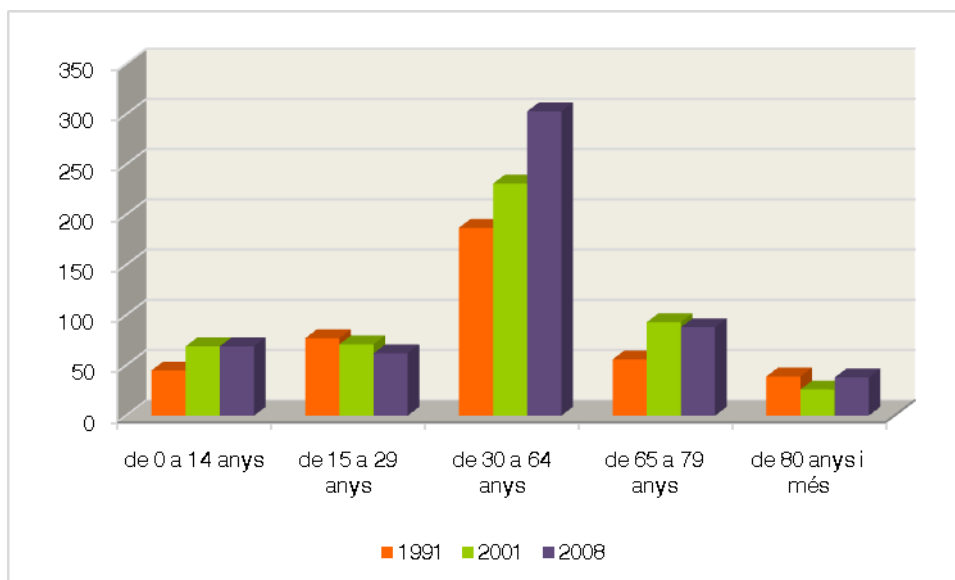
L'estructura de la població de Capmany, entre el 1991 i fins al 2008 ha tendit a un envelliment progressiu, tot i que en els últims anys la taxa d'envelliment s'ha vist reduïda bàsicament per l'augment del grup d'edat entre 0 i 14 anys.

Taula 2.2.1. Taxa d'envelliment a Capmany en ‰. Període 1991-2008

Any	Taxa d'envelliment ‰
1991	235,15
2001	242,86
2008	225

Font: Elaboració pròpia a partir dades d'Idescat

Gràfic 2.2.1. Estructura de la població per grups d'edat en valors absoluts. Període 1991-2008

Font: Insittut d'Estadística de Catalunya

L'evolució de la població dels diferents grups d'edat, entre 1991 i 2008, mostra varies tendències. Per una banda, un lleuger augment de població entre la franja d'edat de 0 a 14 anys, fet que s'explica per l'augment considerable de persones en edat de tenir fills. D'altra banda, aquest augment, que respon bàsicament als moviments migratoris, no ha estat l'únic grup que ha experimentat un creixement. En conjunt, hi hagut un augment de la població adulta i més envellida, doncs el grup d'edat d'entre 65 i 79 anys, i el de 80 o més anys també han experimentat un increment considerable.

Taula 2.2.2. Estructura de la població per grups d'edat en percentatges. Període 1991-2008

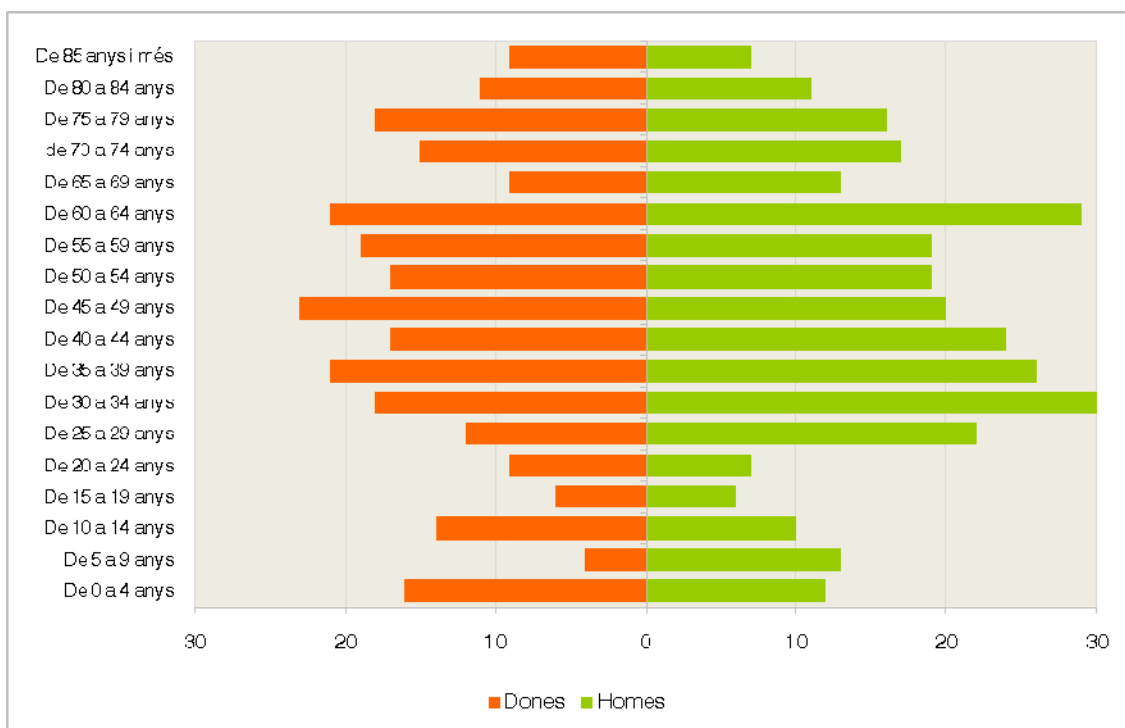
Grups d'edats	1991			2001			2008		
	Capmany	Alt Empordà	Catalunya	Capmany	Alt Empordà	Catalunya	Capmany	Alt Empordà	Catalunya
de 0 a 14 anys	11,1	18,2	17,8	14,1	14,3	13,6	12,3	15,1	14,7
de 15 a 29 anys	19,1	23,5	24,2	14,5	20,8	22,1	11,1	19	18,7
de 30 a 64 anys	46,3	42,2	43,7	47,1	46,5	46,9	54,1	49,6	50,4
de 65 a 79 anys	13,9	12,4	11,2	19	13,9	13,3	15,7	11,6	11,6
de 80 anys i més	9,7	3,7	3,1	5,3	4,5	4,1	6,8	4,7	4,7
Total	100	100	100	100	100	100	100	100	100

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

Percentualment, l'estructura de la població del municipi de Capmany queda molt representada pels capmanyencs de més de 65 anys, doncs en els tres anys d'estudi (1991, 2001 i 2008) presenten valors per sobre de les mitjanes comarcal i de Catalunya. Mentre aquest percentatge sempre ha estat superior a la resta del país, al 2008 s'aprecia una reducció del valor a favor del grup d'edat de 0 a 14 anys. Aquest grup d'edat, que sempre ha estat representat per valors per sota de la comarca i de la resta de Catalunya, va experimentar un augment important a partir del 2001 i fins a situar-se en valors més propers a la resta del país al 2008.

L'estructura de la població actual de Capmany per grups d'edat i per sexes queda més explicitada en la següent piràmide d'edats.

Gràfic 2.2.2. Piràmide d'edats de Capmany. Any 2008.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya.

L'estructura de la piràmide de població de Capmany presenta una base molt estreta i una cúspide més eixamplada. Aquesta estructura segueix el patró habitual de moltes societats occidentals caracteritzades per una població força envellida. Una característica anòmla que cal destacar d'aquesta piràmide d'edats és la important presència d'homes en la franja d'edat de 60 a 64 anys i en la de 30 a 34 anys. D'altra banda, el pes dels homes i de les dones dins la societat de Capmany és força igualat

2.2.2. Estructura segons nivell d'instrucció

L'any 2001 el nombre d'estudiants que hi havia a Capmany era de 56, els quals cursaven en diferents nivells educatius i representaven el 12,2% del total de la població.

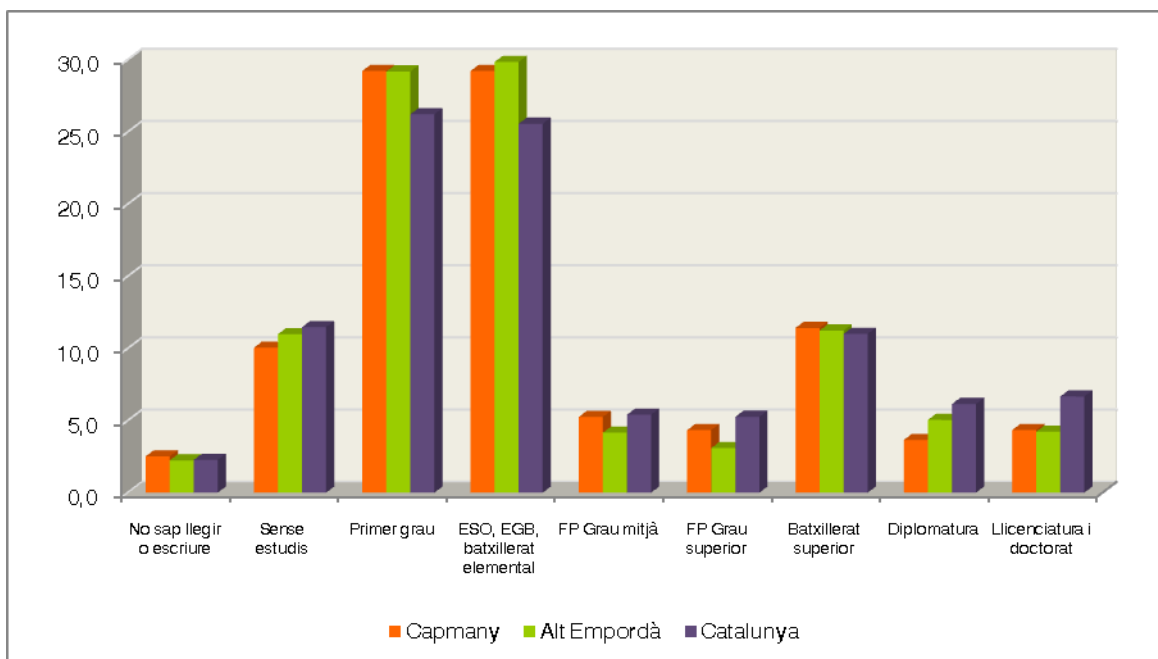
Taula 2.2.3. Nombre d'estudiants de Capmany matriculats en alguna formació. Any 2001

Educació infantil	Educació primària	Batxillerat	Escola oficial d'idiomes	FP grau mitjà o equivalent
10	22	7	2	2
FP grau superior o equivalent	Diplomatura universitària	Llicenciatura universitària	Altres cursos	Total
5	3	1	4	56

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

La taula 2.2.3. mostra, en nombres absoluts, el número de persones que estudia a cada nivell educatiu. L'anàlisi percentual indica que el 57,1% dels estudiants de Capmany tenen menys de 16 anys i cursen educació infantil o primària. D'altra banda, el 7,1% estudien altres cursos, mentre el 35,8% restant representa els estudiants que tenen més de 16 anys i que cursen estudis superiors.

Gràfic 2.2.4. Població segons nivell d'instrucció de Capmany, l'Alt Empordà i Catalunya en percentatges. Any 2001

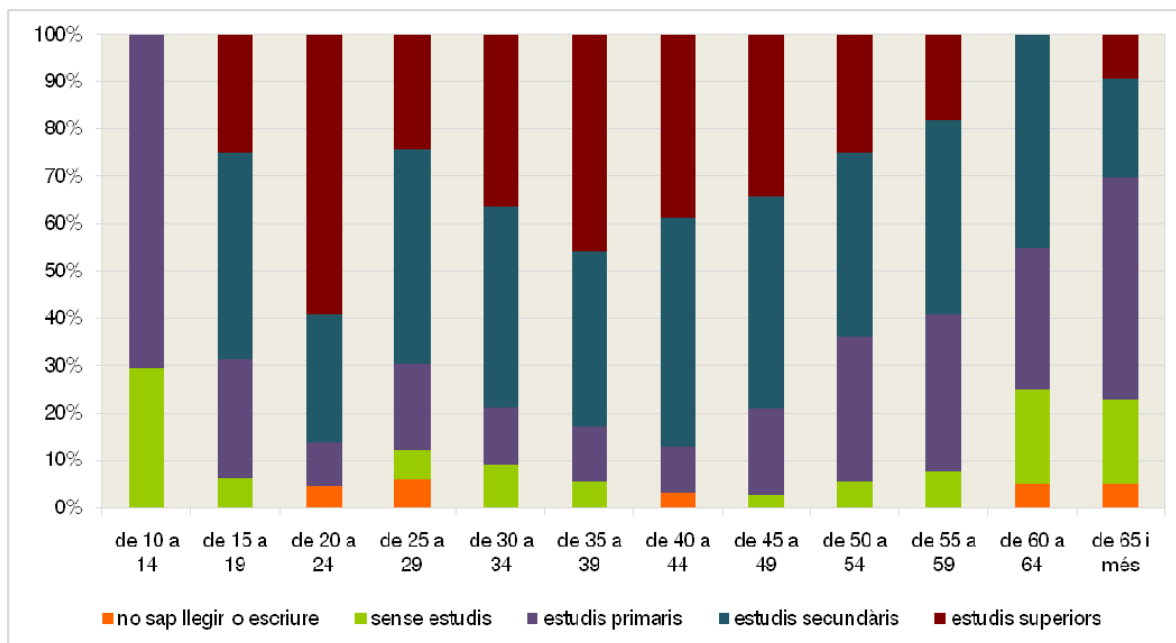
Font: Institut d'Estadística de Catalunya

L'anàlisi del nivell d'instrucció de la població es fa en base a aquelles persones majors de 10 anys, col·lectiu que representen el 95,2% de la població total del municipi.

Les dades mostren que prop del 30% de la població té acabat l'ensenyament elemental (EGB o ESO). Aquesta xifra és molt semblant a la de l'Alt Empordà, i una mica més alta a la del conjunt de Catalunya. Per una altra banda, el 8% de la població té estudis universitaris, xifra força inferior si es compara amb la de la resta del territori català.

El nivell d'estudis de la població és un aspecte que es troba estretament relacionat amb l'edat de les persones, lògicament com a conseqüència d'un efecte generacional. En general, la tendència de les noves generacions es caracteritza per una augment substancial del nivell d'estudis que es tradueix en l'alfabetització de gairebé tota la població com en una taxa més elevada d'assoliment de nivells educatius superiors.

Gràfic 2.2.5. Nivell d'instrucció de la població de Capmany de 10 anys i més per grups d'edat. Any 2001.

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Institut d'Estadística de Catalunya.

El gràfic anterior mostra els diferents nivells d'instrucció, en funció de l'edat, amb que compta la població de Capmany. A grans trets, les generacions més joves són les que presenten nivells educatius més elevats, sobretot a la franja entre 20 i 24 anys que compten amb més estudis superiors. Destaca també en aquesta franja d'edat i en la de 25 a 29 anys la presència de persones que no saben llegir i/o escriure, un fet que s'explica per l'arribada d'immigrants que no ho han après en el temps que porten d'estada.

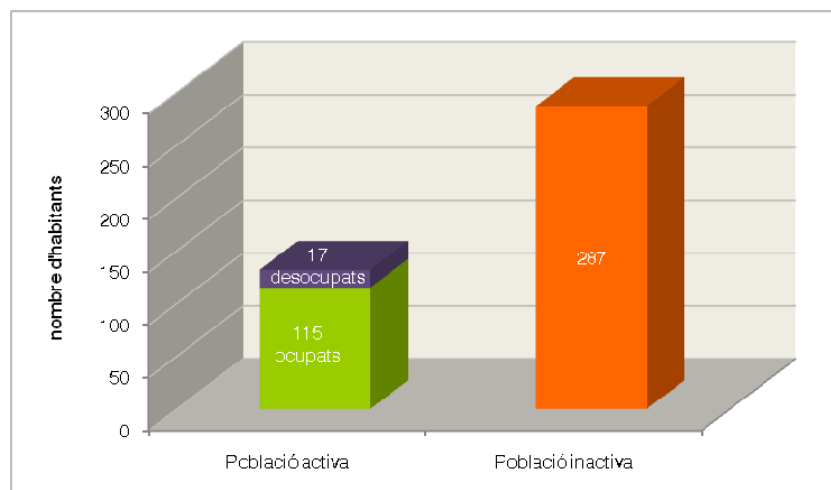
Els percentatges d'estudis secundaris i superiors són menors a mesura que la població té més edat, incrementant el pes dels estudis primaris. Tot i així, cal destacar l'existència d'estudis superiors en la franja d'edat de 65 i més anys.

2.2.3. Estructura en relació amb l'activitat

Un factor a tenir en compte en l'estructura de la població és la relació que presenta amb l'activitat que genera. L'any 2001 al municipi de Capmany hi viuen 490 persones, de les quals 419 són majors de 16 anys i per tant estan en l'edat legal de treballar.

Malgrat el 85,8% dels capmanyencs són majors de 16 anys, el 68,5% estan inactius. Un fet explicable per l'estructura de la població per edats. L'elevat índex d'envelliment genera un alt nombre de jubilats i pensionistes, alhora que altres situacions, com la dependència de la dona en vers l'home fruit d'una realitat generacional anterior.

Gràfic 2.2.6. Població de 16 anys i més per relació amb l'activitat. Any 2001.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

Aquest elevat índex d'inactius és una característica pròpia de l'estructura de la població per activitat del municipi de Capmany, doncs al comparar-ho amb la resta de la comarca i amb Catalunya, no es troben dades tant elevades en vers la població inactiva. Prenent atenció al 2001, Capmany presenta una realitat completament diferenciada a la resta del territori. Mentre l'Alt Empordà i Catalunya presenten valors similars en població activa i inactiva, Capmany destaca per tenir una població inactiva força superior a la resta.

Taula 2.2.4. Relació de la població en vers l'activitat a Capmany, Alt Empordà i Catalunya. Període 1996-2001.

Activitat	Situació	Capmany		Alt Empordà		Catalunya	
		1996	2001	1996	2001	1996	2001
Actius	Ocupats	94,5	87,1	87,5	90,9	80,7	89,8
	Desocupats	5,5	12,9	12,5	9,1	19,3	10,2
	Total actius	46,7	31,5	53,4	56,3	53,4	58,4
Inactius		52,4	68,5	46,2	43,7	46,1	41,6
Comptats a part		0,8	0	0,4	0	0,5	0

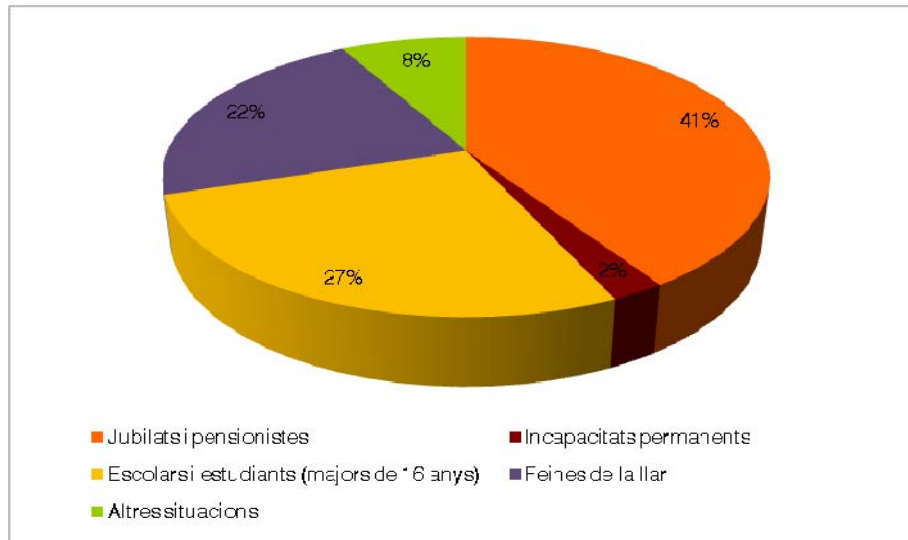
Font: Institut d'Estadística de Catalunya.

Només un 31,5% de la població de Capmany per l'any 2001, es troba en una situació activa laboralment parlant. D'aquests, un 87,12% es troben ocupats en un lloc de treball, mentre que un 12,9% es troben sense feina.

La situació del municipi de Capmany en vers la inactivitat de la població cal donar-hi especial èmfasi i analitzar en detall el perfil de les persones que es troben en aquesta situació, doncs aquest col·lectiu pot ser el més sensible a l'hora de desenvolupar polítiques socials al municipi.

Partint de la premissa que els estudiants de menys de 16 anys no queden contemplats en aquest anàlisi, l'estructura de la població inactiva s'estructura de la següent manera:

Gràfic 2.2.7. Població inactiva de Capmany. Any 2001

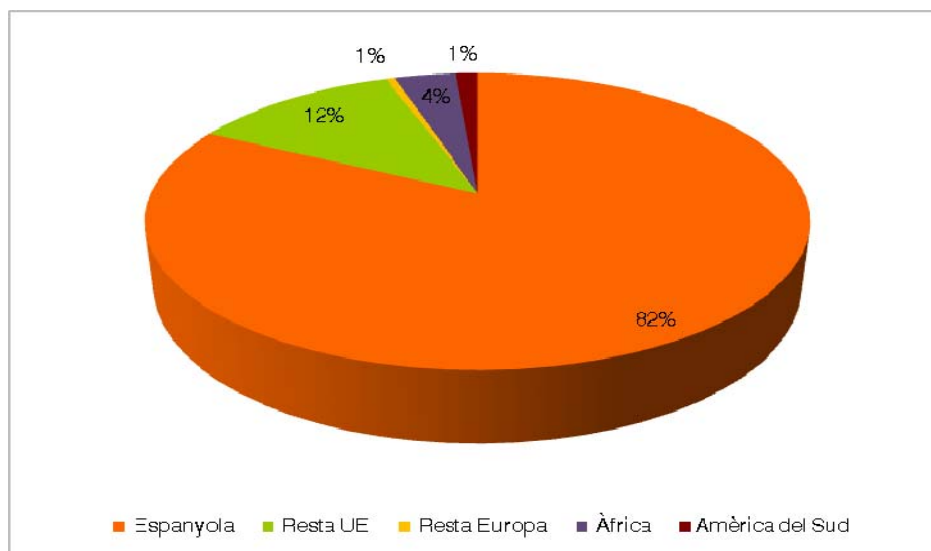
Font: Institut d'Estadística de Catalunya.

Tot i que del total dels inactius un 49,4% són homes i un 50,6% són dones, hi ha situacions que són encapçalades pel col·lectiu femení, com per exemple les feines de la llar, on 59 dones es troben en aquesta situació mentre que d'homes només són 4.

2.2.4. Estructura segons nacionalitat

Com s'ha comentat anteriorment, el factor de la immigració juga una paper molt important al municipi de Capmany. L'aportació de població que s'ha produït gràcies al saldo migratori ha fet canviar la tendència del municipi que l'encaminava a un decreixement constant.

Gràfic 2.2.8. Població segons nacionalitat a Capmany. Any 2008

Font: Institut d'Estadística de Catalunya.

Bona part de la població de Capmany (82%) és de nacionalitat espanyola i només un 18% són estrangers. La població provinent de la resta de països de la UE és la que constitueix el col·lectiu d'estrangers més nombrós, seguit del col·lectiu provinent del continent africà que representen un percentatge no molt important del 4%.

Aquestes dades no estan molt allunyades de les existents a la resta del territori català, mentre que el conjunt de la comarca de l'Alt Empordà sí que presenta una realitat una mica diferent.

Taula 2.2.5. Població segons nacionalitat a Capmany, Alt Empordà i Catalunya. Any 2008.

Any	Espanyola	Resta UE	Resta Europa	Àfrica	Amèrica del Nord i Central	Amèrica del Sud	Àsia i Oceania
Capmany	82,5	12,1	0,5	3,6	0	1,3	0
Alt Empordà	73,6	10,8	1,3	8	0,9	5	0,5
Catalunya	85	3,8	0,7	3,8	0,8	4,6	1,4

Font: Institut d'Estadística de Catalunya.

Tal i com ens mostra a la taula 2.2.5, la comarca de l'Alt Empordà presenta una major població de nacionalitat estrangera, sobretot provinent de la resta de la UE, d'Àfrica i d'Amèrica del Sud. La situació de la comarca, limítrofa amb l'estat francès, portal a la UE i la seva Costa Brava, ha estat un punt d'atracció important per a molts estrangers que han decidit establir-se a la comarca per viure-hi.

2.3.- Persones amb disminució

Les persones amb disminució són un grup de població al qual s'adrecen bona part de les mesures de protecció social, cal doncs tenir present les seves necessitats i el seu pes dins l'estructura de la societat.

Taula 2.2.6. Evolució de les persones reconegudes legalment com a disminuïdes per edat. 1998-2008.

Any	Edat						Total
	Fins a 4 anys	Entre 5 i 15 anys	Entre 16 i 44 anys	Entre 45 i 64 anys	Entre 65 i 74 anys	75 anys i més	
1998	0	2	3	3	0	1	9
1999	0	2	3	3	0	1	9
2000	0	1	4	3	0	1	9
2001	0	1	5	2	1	1	10
2002	0	1	6	2	0	0	9
2003	0	2	6	2	0	0	10
2004	1	2	6	1	1	0	11
2005	0	5	5	3	1	0	14
2006	0	5	5	4	1	0	15
2007	0	6	5	5	1	0	17
2008	0	6	6	6	1	0	19

Font: Institut d'Estadística de Catalunya.

El municipi de Capmany presenta una evolució ascendent del nombre de persones amb algun tipus de disminució. Cal tenir en compte que aquest grup de persones, que representen el 3,3% de la població, es troben compreses en edats molt diferents i que cada una d'elles presentarà unes necessitats diferents.

2.4.- Llars

2.4.1.- Tipus de llars

La tipologia de llars d'un municipi és indicatiu del tipus de família predominant. A l'any 2001 hi havia 179 llars a Capmany, una dada que ha anat augmentant respecte de l'any 1991, en concret un 38,8%.

Taula 2.4.1. Llars segons el nombre i tipus de nucli a Capmany. Període 1991-2001

			1991		1996		2001	
			nº	%	nº	%	nº	%
Llars sense nucli	Unipersonals		15		38		32	
	Amb dues persones o més		1		1		7	
	Total		16	12,5	39	26	39	21,8
Llars amb un nucli	Parelles sense fills	sense altres persones	37		40		48	
		amb altres persones	7		3		12	
		total	44		43		60	
	parelles amb fills	sense altres persones	35		45		47	
		amb altres persones	14		4		8	
		total	49		49		55	
Llars amb un nucli	mares soles amb fills	sense altres persones	3		3		6	
		amb altres persones	4		1		3	
		total	7		4		9	
	pares sols amb fills	sense altres persones	0		2		4	
		amb altres persones	1		2		0	
		total	1		4		4	
total			101	78,9	100	66,7	128	71,5
Llars amb dos nuclis o més	sense altres persones		9		10		10	
	amb altres persones		2		1		2	
	total		11	8,6	11	7,3	12	6,7
TOTAL			128		150		179	

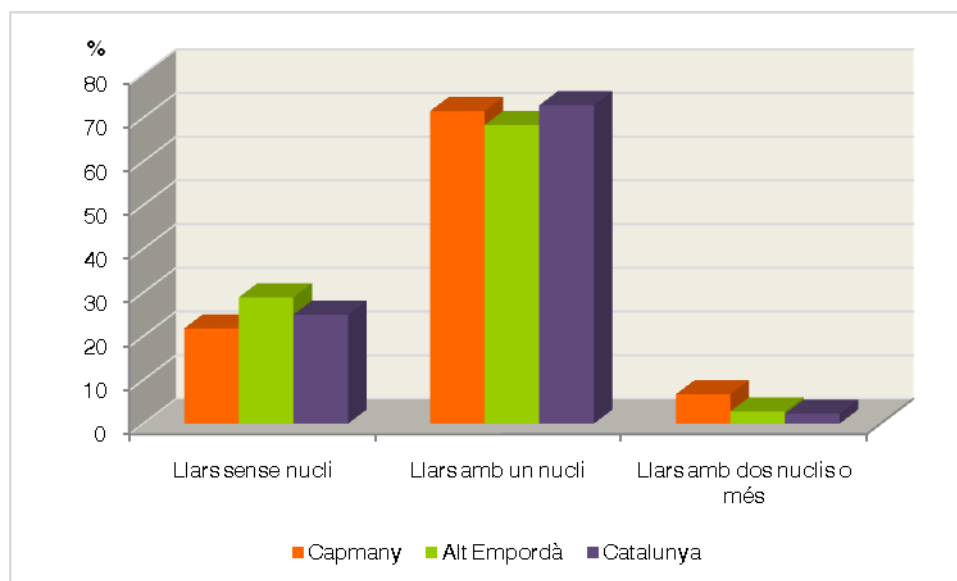
Font: Institut d'Estadística de Catalunya.

A Capmany hi predominen les llars amb un nucli familiar, majoritàriament representat per parelles amb o sense fills. Cal destacar l'augment que hi hagué, des del 1991, de les llars sense nucli familiar, representat bàsicament per llars unipersonals, però també per llars amb dos o més nuclis familiars que han disminuït.

En aquest període d'estudi, un dels trets més significatius és, a part de l'augment de les llars unipersonals, l'augment de les parelles sense fills que viuen sols o amb altres persones, situació indicativa d'un canvi de la manera de viure. D'altra banda, i comparant-ho amb la

comarca de l'Alt Empordà i la resta de Catalunya, l'estructura de les llars a Capmany presenta trets diferenciadors.

Gràfic 2.4.1. Llars segons nombre i tipus de nucli a Capmany, l'Alt Empordà i Catalunya. Any 2001

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

El gràfic 2.4.1. mostra com a Capmany hi ha una presència més elevada de llars amb dos o més nuclis familiars respecte als dos àmbits de referència, el que evidencia una manera de viure més propera a generacions passades, on en una mateixa llar hi vivien pares, fills i nets. Alhora presenta un percentatge inferior de llars sense nucli, sobretot respecte la comarca de l'Alt Empordà, la qual compta amb el percentatge més elevat. Finalment les llars amb un nucli, que són les prioritàries en els tres escenaris d'estudi, són més predominants a Capmany respecte als valors de la seva pròpia comarca, i més semblants a la resta de Catalunya.

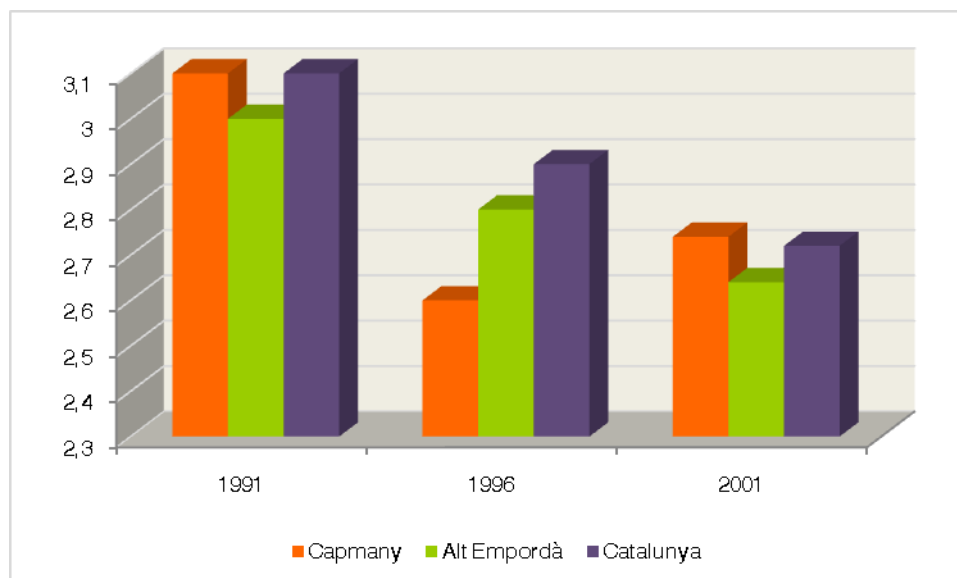
Les persones residents en llars unipersonals constitueixen, a priori, una de les tipologies de llars més propenses a requerir habitatge protegit, especialment les formades per persones grans. D'altra banda, les llars monoparentals sovint pateixen situacions que les fa més susceptibles a requerir d'habitatge protegit.

2.4.2.- Dimensió mitjana

La dimensió mitjana de les llars és una dada que ha tendit a reduir-se amb el pas del temps a tot el territori català, evolució que evidencia un generalitzat canvi d'estil de vida dels ciutadans. Un canvi de model familiar i la superació d'estereotips sobre l'estructura familiar, han comportat la reducció del nombre de persones que resideixen en una llar.

El gràfic 2.4.2. mostra l'evolució de la mitjana de persones per llar per al municipi de Capmany, a la comarca de l'Alt Empordà i a Catalunya, molt marcada per la reducció d'aquest nombre en els tres escenaris.

Gràfic 2.4.2. Dimensió mitjana de la llars a Capmany, Alt Empordà i Catalunya. Període 1991-2001

Font: Institut d'Estadística de Catalunya.

Cal destacar que Capmany sempre ha presentat una dimensió mitjana per llar més alta que la resta del territori, menys per l'any 1996. Aquesta evolució ha estat diferent a la de la resta del territori català que ha experimentat una disminució progressiva.

3.- Estructura econòmica

3.1.- Estructura econòmica general del municipi

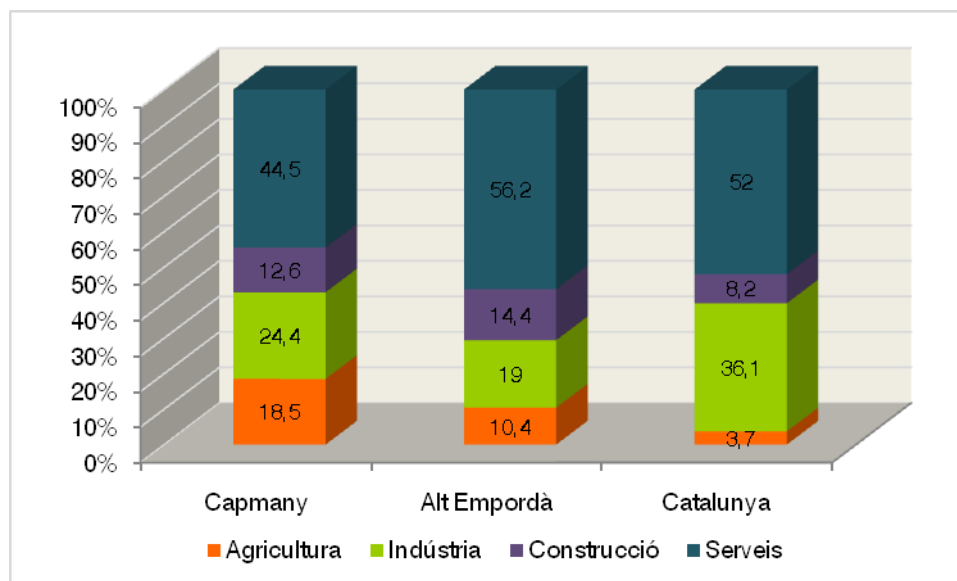
L'anàlisi de les diferents variables econòmiques del municipi de Capmany ha de permetre conèixer les característiques històriques i l'evolució en el temps de la seva activitat econòmica. A més, ha de ser una eina clau que ha d'ajudar a desenvolupar dites activitats de manera sostenible i que satisfaci les necessitats del conjunt de la població sense perjudicar la situació de les generacions futures.

Alguns dels indicadors econòmics fonamentals per analitzar i entendre l'estructura socioeconòmica d'un municipi com poden ser: el nivell econòmic, la quota de mercat, el Producte Interior Brut (PIB) o el Valor Afegit Brut (VAB), no estan disponibles pel municipi de Capmany pel fet de tractar-se d'una població inferior als 1.000 habitants.

Un altre indicador de l'economia general d'un municipi és el nivell d'ocupació de la població per grans sectors econòmics. En el cas de la població de Capmany, aquesta ocupació ha passat, en els darrers anys, per una transformació important. Alguns dels sectors econòmics s'han vist afectats per una pèrdua de pes específic dins l'economia local, amb fortes reduccions del seu nombre de treballadors i, fins i tot, amb el perill de deixar d'estar present dins l'economia de la població si en el futur algunes de les tendències no s'aturen.

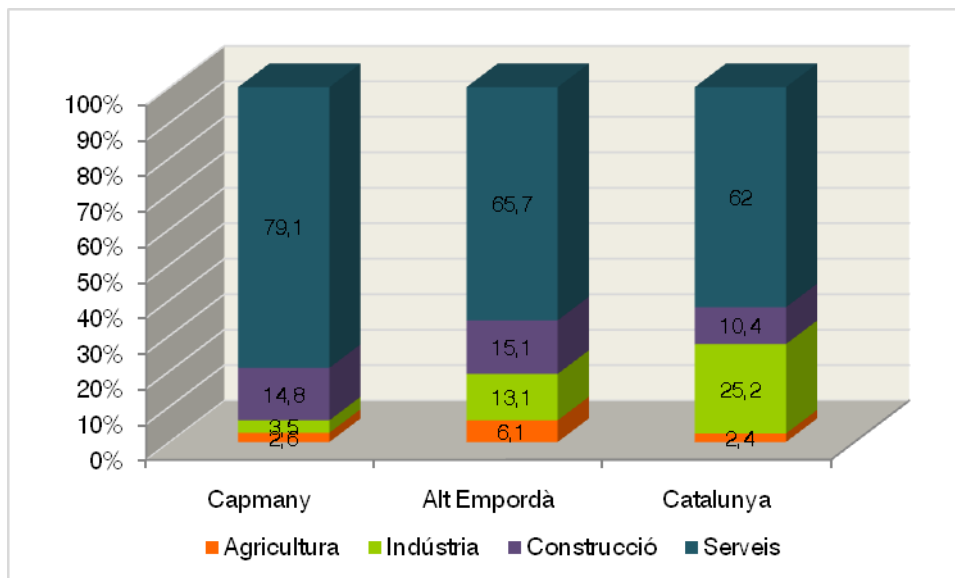
Els sectors més significatius d'aquest retrocés són l'agricultura i la indústria, que veuen com els seus llocs de treball es van reduint progressivament amb el pas del temps, mentre l'altre gran sector econòmic, els serveis juntament amb la construcció, van guanyant cada vegada més protagonisme.

Gràfic 3.1.1. Població ocupada per sectors al municipi de Capmany, l'Alt Empordà i Catalunya. Any 1991.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

Gràfic 3.1.2. Població ocupada per sectors al municipi de Capmany, l'Alt Empordà i Catalunya. Any 2001.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

Per l'any 2001, els serveis eren, amb molta diferència, el sector econòmic que més població mantenia ocupada a Capmany amb prop del 80%, quan tan sols deu anys abans era una mica menys de la meitat. Aquest creixement espectacular de població ocupada en el sector serveis ha perjudicat molt seriosament a altres activitats com són l'agricultura i la indústria que han passat a ser, pràcticament, testimonials dins l'economia local de Capmany. L'altra activitat, la construcció, ha resistit a aquest procés de terciarització experimentant, fins i tot, un lleuger augment del seu nombre de població ocupada.

Un procés molt semblant ha tingut lloc durant aquests deu anys en l'àmbit de la comarca de l'Alt Empordà i del conjunt de Catalunya, tot i que amb magnituds bastant diferents que en els casos de Capmany. En aquests dos àmbits territorials, l'agricultura i la indústria han reduït significativament la seva ocupació, pèrdua que ha estat absorbida per l'activitat de la construcció i, sobretot, pels serveis. Aquests darrers però, no han arribat als nivells pel cas de Capmany, donant mostra de la vocació d'aquest municipi vers aquest tipus d'activitat.

3.2.- Establiment d'empreses

Un altre indicador que permet conèixer millor les característiques de l'economia del municipi és el nombre d'establiments d'empreses i professionals per grans sectors de l'activitat econòmica. En els darrers anys, el nombre d'establiments a Capmany s'ha ampliat i diversificat, tot i que de forma moderada. A l'any 2002, que és la data més recent de la qual es disposa de dades, hi havia un total de 57 empreses registrades al municipi, xifra que representa un augment del 38,6% respecte l'any 1994.

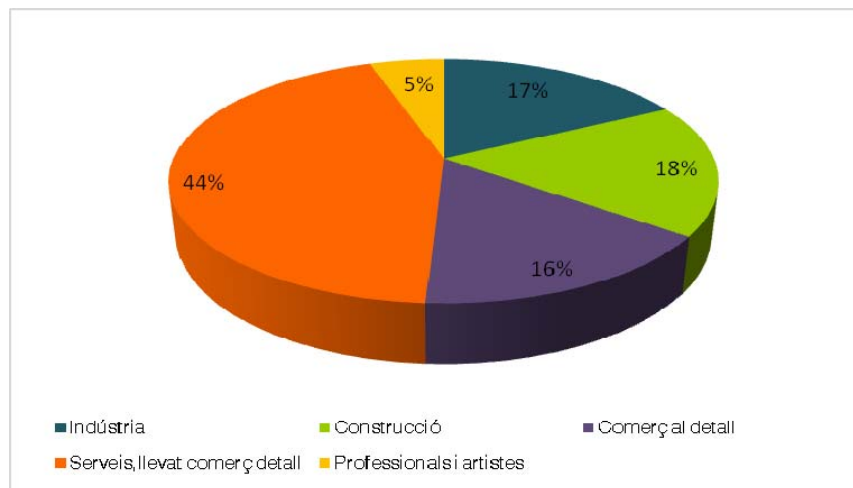
Taula 3.1.1. Evolució del nombre d'establiments d'empreses i professionals per grans sectors d'activitat. Període 1994-2002.

Any	Indústria	Construcció	Comerç al detall	Serveis, llevat comerç detall	Professionals i artistes	Total
1994	7	5	9	12	2	35
1995	8	8	6	17	3	42
1996	10	6	9	18	5	48
1997	10	7	11	18	3	49
1998	11	10	10	17	2	50
1999	10	13	8	15	3	49
2000	11	12	8	19	3	53
2001	11	10	9	23	3	56
2002	10	10	9	25	3	57

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

Per l'any 2002, el 44% dels establiments d'empreses de Capmany corresponen al sector del comerç de no detall, el 18% dels establiments corresponen a empreses dedicades a la indústria i, un altre 17% es dediquen a la construcció. Al comerç al detall li correspon al 16% dels establiments d'empreses localitzades al municipi, mentre el 5% dels establiments són de professionals i artistes.

Gràfic 3.1.1. Nombre d'establiments d'empreses i professionals per grans grups d'activitat en percentatges. Any 2002.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

Diverses empreses i establiments al municipi de Capmany.

Font: ATC-SIG SL

3.3.- Mobilitat laboral

Els fluxos de població que diàriament es desplacen, per motius de treball, cap a d'altres municipis veïns, és un dels factors claus que determina el grau d'influència que un municipi exerceix sobre els altres del seu voltant.

Aquesta relació es reflecteix en el nombre de desplaçaments diaris que els capmanyencs van realitzar l'any 2001 cap a altres municipis per motius laborals, concretament 59 desplaçaments, quantitat molt similar als 56 desplaçaments diaris realitzats des de fora del municipi per venir a treballar a Capmany. Aquest balanç no reflecteix una dependència gran del municipi de Capmany respecte als altres municipis del seu voltant ni al contrari, mantenint-se un gran equilibri entre els moviments generats i els atrets pel municipi.

Taula 3.3.2. *Mobilitat obligada per motius de treball de la població de Capmany. Any 2001*

Tipus de desplaçaments	Nombre de desplaçaments diaris	Percentatge (%)
Desplaçaments dins del municipi	56	48,7
Desplaçaments a fora del municipi	59	51,3
Total generats	115	100
Desplaçaments dins del municipi	56	50
Desplaçaments des de fora cap al municipi	56	50
Total atrets	112	100

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

Una altra dada relacionada amb la mobilitat és l'índex d'autocontenció per motius de treball, la qual fa referència al nombre de desplaçaments realitzats dins el municipi en relació als desplaçaments totals en el municipi, és a dir, el total de desplaçaments generats més els desplaçaments des de fora cap al municipi. Així doncs, el càlcul d'aquest índex determinarà la capacitat d'absorbir la força de treball del municipi, de manera que quan més gran sigui l'índex més contenció laboral hi haurà al municipi respecte a la població ocupada que hi resideix. Aquests seran els casos de municipis que gaudeixen d'una situació econòmica i d'activitat suficientment bona com per què la seva població no s'hagi de desplaçar a altres municipis per disposar d'una feina adequada als diferents perfils i expectatives existents.

Taula 3.3.3. Índex d'autocontenció per motiu de treball de Capmany i Figueres (2001)

Any	Àmbit territorial	
	Capmany	Figueres
1991	45,7	49,9
1996	36,4	48,4
2001	32,7	46,2

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

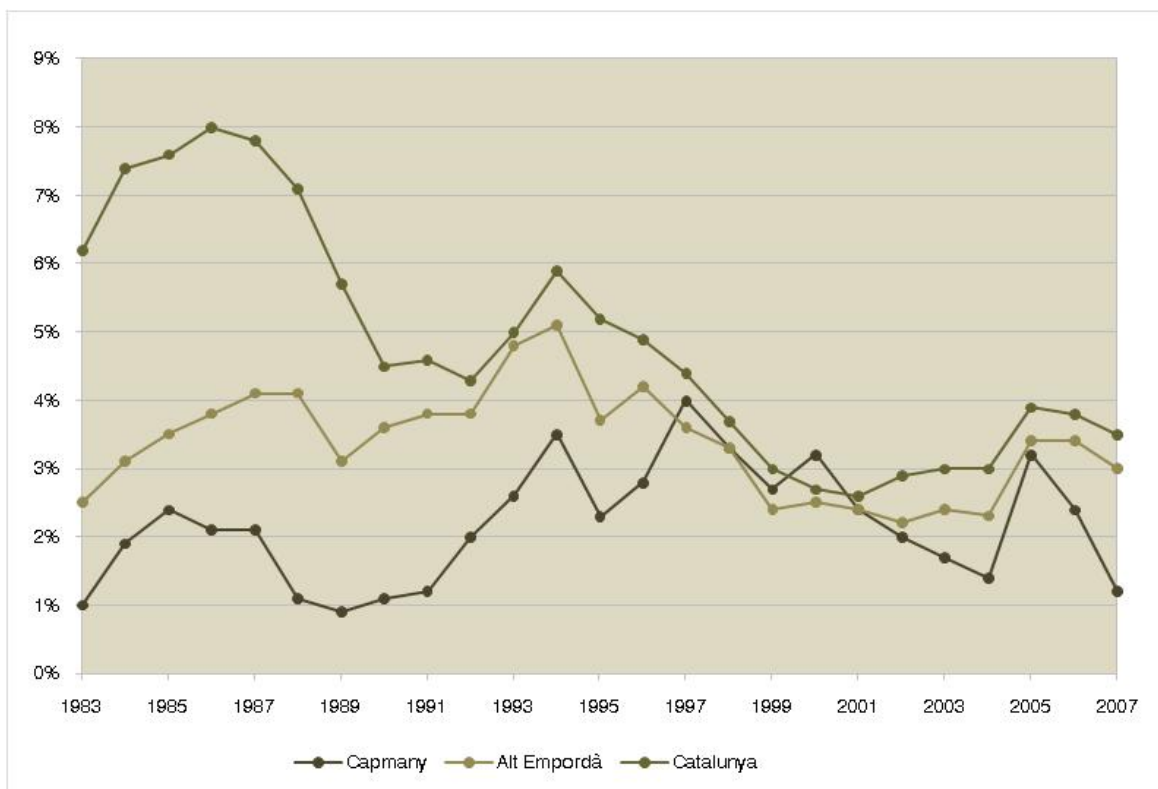
Durant el període 1991-2001, el municipi de Capmany ha experimentat una disminució de l'índex d'autocontenció, una fet que comparteix amb la gran majoria de municipis de l'Alt Empordà. Aquesta situació evidencia que cada vegada hi ha una major relació intermunicipal per qüestions laborals i que l'oferta laboral no evoluciona al ritme que ho fa el creixement de la població. La tendència és que els municipis siguin més dependents d'altres del seu entorn i alhora que alguns tinguin més capacitat d'atracció.

Capmany ha vist com l'índex d'autocontenció es reduïa un 13% en deu anys, mentre que pel cas de Figueres aquest índex només s'ha reduït en un 3,7%, essent un bon exemple d'un municipi dependent i un municipi amb major capacitat d'atracció.

3.4.- Població desocupada

L'evolució del nombre d'aturats de Capmany ha tingut, durant el període 1983-2007, una tendència a l'augment, especialment a partir de l'any 1991 i fins el 1997, any en el que s'assoleix una mitjana d'aturats de 16 persones. A partir d'aquest moment, la tendència general experimentada ha estat a la baixa, decreixement que s'atura temporalment durant el 2005, per a continuar després amb la mateixa tònica fins arribar a les sis persones aturades de l'any 2007, xifra que correspon al 1,2% de total de 518 habitants del moment.

Gràfic 3.1.2. Evolució del percentatge de la població aturada de Capmany, l'Alt Empordà i Catalunya. Període 1983- 2007

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

Per a la comarca de l'Alt Empordà l'evolució ha estat força similar. Des del moment en que s'inicia la sèrie fins l'any 1994, la tendència del nombre d'aturats és a l'alça, mentre a partir d'aquest any baixa progressivament fins que a l'any 2005 es torna a recuperar lleugerament. Pel que fa a la tendència experimentada a Catalunya, el nombre d'aturats a Catalunya, a partir del 1983, ha anat a la baixa. Tot i això, s'identifiquen tres moments amb els increments de població aturada durant aquests anys; un primer el 1986, que és el que registra més aturats en nombres absoluts entre els anys 1983 i 2007, un segon punt a l'any 1994, i un tercer més pròxim al 2005.

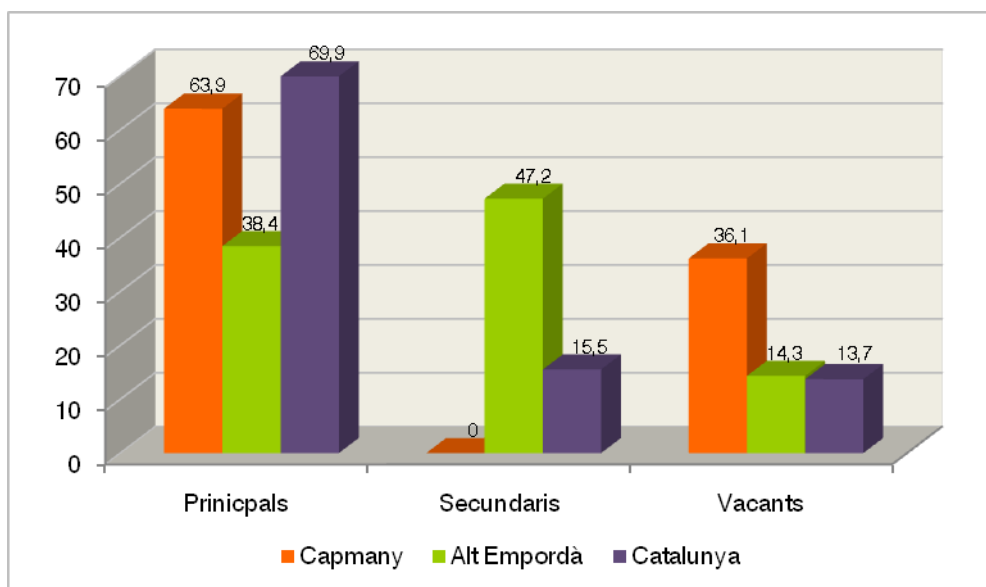
4.- Característiques de l'habitatge i dinàmica de la construcció

4.1.- Cens d'habitatges

Analitzar el parc d'habitatges de Capmany proporcionarà una imatge de les seves característiques, mancances i tipologies. Alhora permetrà avaluar les seves necessitats quantitatives i qualitatives.

Les dades d'ús dels habitatges mostra que Capmany és un municipi de residència habitual, a diferència del que succeeix amb el conjunt de la seva comarca en què la segona residència hi té un pes molt important.

Gràfic 4.1.1. Habitatges familiars segons tipologia de Capmany, Alt Empordà i Catalunya. Any 2001

Font: Institut d'Estadística de Catalunya.

L'evolució de les tipologies d'habitatges a Capmany evidencia un clar predomini dels habitatges principals al municipi. Observant les dades d'aquesta evolució s'intueix com els habitatges secundaris registrats l'any 1991, s'havien convertit en habitatges principals l'any 2001. Aquesta no és la dada de més rellevància, doncs el 32,1% dels habitatges a Capmany estaven vacants l'any 1991 i al 2001 augmenten fins a representar el 36,1%. Aquest increment posa de manifest una situació futura alarmant d'abandó i deteriorament d'aquests habitatges.

Taula 4.1.1. Habitatges familiars segons tipologies a Capmany. Anys 1981, 1991 i 2001.

Anys	Principals		Secundaris		Vacants		Nombre total d'habitatges
	Total	%	Total	%	Total	%	
1981	143	67,5	34	16	35	16,5	212
1991	128	51,8	41	16,6	78	32,1	247
2001	179	63,9	-	-	101	36,1	280

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

4.2.- Característiques dels habitatges

4.2.1.- Tipologia dels habitatges

En el període d'estudi 1991-2001, els edificis a Capmany són majoritàriament d'un habitatge, el que indica quina tipologia d'edificis hi ha al municipi. Tot i que en aquests deu anys el percentatge que representen els edificis d'un sol habitatge s'ha vist una mica reduït a favor dels edificis de dos habitatges, continua tenint un pes important. Cal destacar l'absència d'edificis de tres o més habitatges en ambdós anys.

Taula 4.2.1. Habitatges principals segons el nombre d'habitatges de l'edifici, en nombre i percentatge. Anys 1991 i 2001.

Municipi	Any 1991				Any 2001			
	1 habitatge	2 habitatges	3 i més habitatges	Total	1 habitatge	2 habitatges	3 i més habitatges	Total
Capmany	116	12	0	128	156	23	0	179
%	90,60%	9,40%	0	100	87,20%	12,80%	0	100

Font: Institut d'Estadística de Catalunya.

L'anàlisi d'aquestes dades porta a la conclusió de que el municipi de Capmany té una imatge d'edificis de poca alçada i l'edificació es caracteritza per ser de baixa densitat i d'estructura compacta.

4.2.2.- Grau de conservació

La majoria dels edificis a Capmany es troben en bon estat de conservació, fins i tot el seu percentatge es troba lleugerament per sobre del conjunt de la comarca i de Catalunya. Cal destacar però, que els edificis en bon estat han reduït el seu percentatge a favor dels que presenten alguna deficiència o que estan en estat ruïnós, fet explicable pel gran nombre d'habitatges vacants que es troben al municipi.

Taula 4.2.2. Percentatges del grau de conservació dels edificis de Capmany, Alt Empordà i Catalunya. Anys 1991-2001.

Grau	Capmany		Alt Empordà		Catalunya	
	1991	2001	1991	2001	1991	2001
Ruïnós ¹	0	0,8	0,5	1	0,5	1
En mal estat ²	0,5	0,4	1,6	1,4	2,2	1,6
Amb alguna deficiència ³	5	6,4	7,6	5,8	9,3	6,9
En bon estat ⁴	94,5	92,5	90,2	91,8	88	90,5

Font: Institut d'Estadística de Catalunya.

Cal tenir en compte que si els edificis vacants no acaben essent ocupats, l'estat de conservació d'aquests es veurà cada cop més agreujat i empitjorarà la imatge del municipi.

¹ Està apuntalat, s'està tramitant la declaració oficial de ruïna o té la declaració oficial de ruïna

² Existeixen fissures acusades o façanes abombades, hi ha enfonsaments i/o falta d'horitzontalitat a les teulades o terres, ha cedit la sustentació de l'edifici.

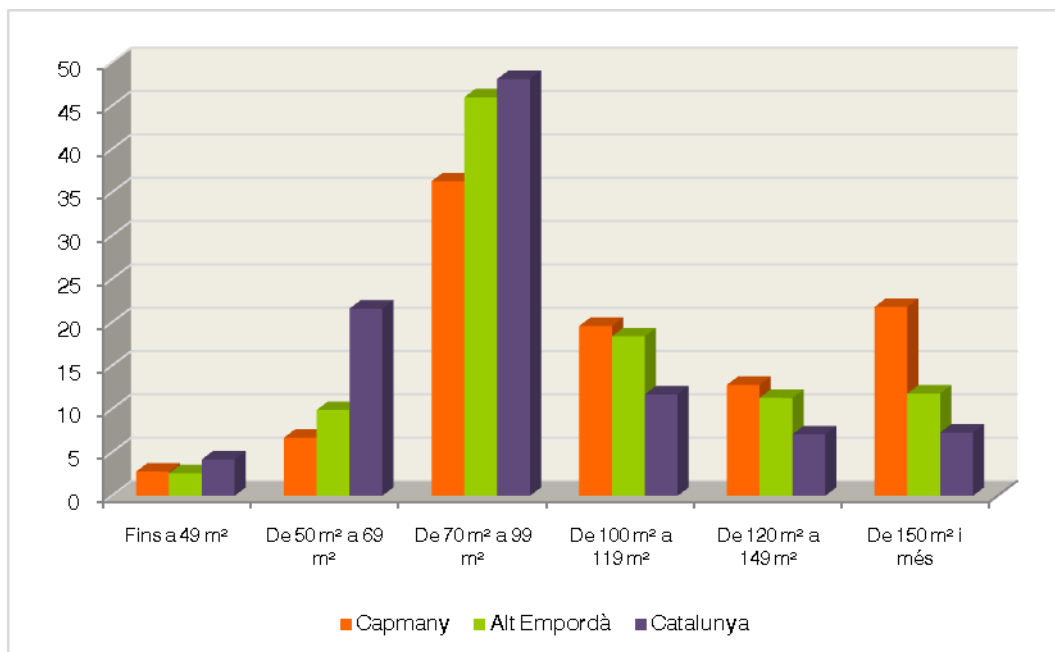
³ Les baixades de pluja o l'evacuació d'aigua estan en mal estat, hi ha humitats en les parts baixes de l'edifici, té filtracions en el teulat o cobertes.

⁴ No presenta cap circumstància de les indicades

4.2.3.- Superfície

La superfície útil mitjana dels habitatges de Capmany està entre els 70 i 99 m². En relació als valors comarcals i de Catalunya, els habitatges de Capmany presenten una superfície útil mitjana igual a la resta del territori català. D'altra banda, presenta certes peculiaritats respecte la resta, com per exemple l'elevat percentatge d'habitatges amb superfícies de 150 m² i més.

Gràfic 4.2.1. Percentatge de superfície útil dels habitatges de Capmany, Alt Empordà i Catalunya. Any 2001

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

Observant el gràfic 4.2.1. s'aprecia amb claredat com el municipi de Capmany concentra un major nombre d'habitatges de dimensions més grans, un comportament força semblant al de la seva comarca, mentre que Catalunya presenta els percentatges més grans en els valors més petits.

Aquest anàlisi evidencia l'existència d'habitatges de dimensions força més grans que la mitjana catalana, el que comporta una baixa densitat al municipi.

4.2.4.- Instal·lacions

Segons les dades disponibles, la major part dels habitatges de Capmany tenen les instal·lacions bàsiques. Tanmateix les instal·lacions que presenten més mancances són: el telèfon, la calefacció i sistema de refrigeració. Pel que fa al gas, el municipi no disposa de xarxa de canonada de gas natural ni de gas líquid del petroli.

Taula 4.2.3. Instal·lacions dels habitatges de Capmany, Alt Empordà i Catalunya, en percentatges. Any 2001

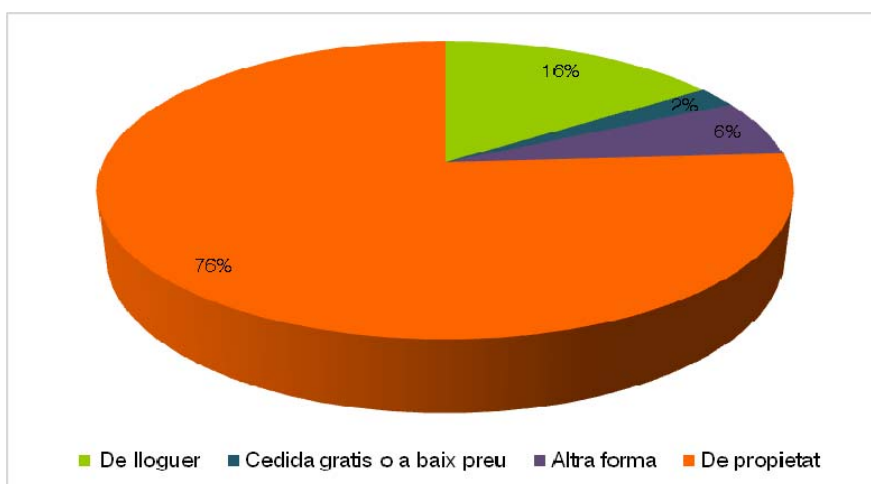
Instal·lacions dels habitatges	Capmany	Alt Empordà	Catalunya
Aigua corrent edifici i habitacions	89,4	99,1	99,2
Gas	0,4	30,4	42,3
Telèfon	78,1	82,8	88,6
Amb WC dins l'habitatge	97,7	98	98,7
Amb bany o dutxa	97,7	96,7	97,6
Amb cuina	98,4	96,9	97,6
Amb calefacció	87,7	91,6	92,1
Refrigeració	10,6	10,6	16

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

4.2.5.- Règim de tinença

Poc més del 75% dels edificis de Capmany són de propietat privada. Aquest fet implica una estructura de la propietat determinada, sobretot, per la poca presència d'habitatges de lloguer que siguin una alternativa a la impossibilitat de comprar una vivenda.

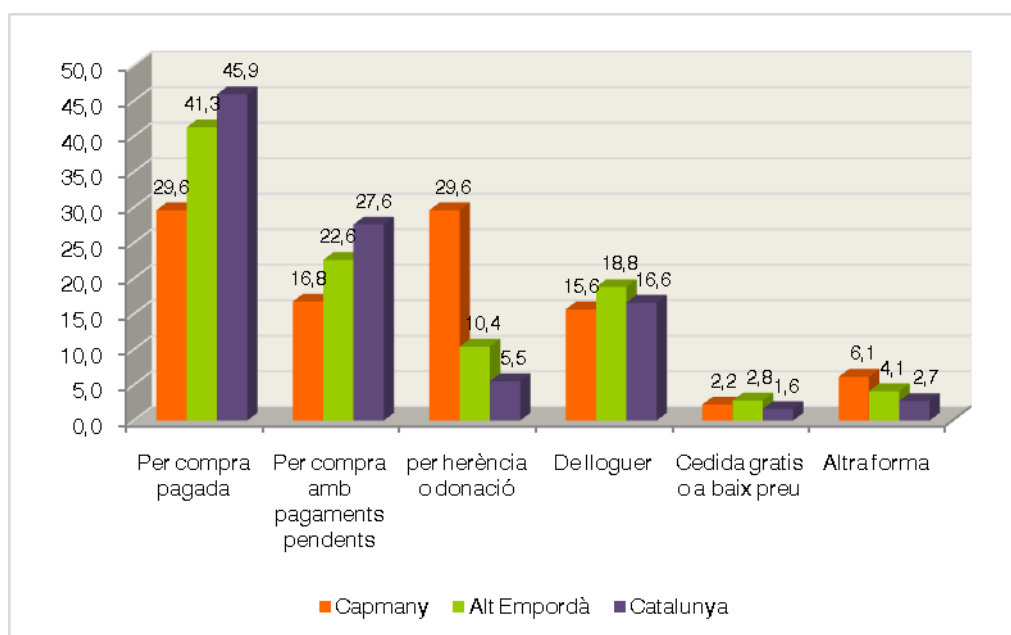
Gràfic 4.2.2. Habitatges principals segons regim de tinença en percentatges a Capmany. Any 2001

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

L'estructura de la propietat de Capmany destaca per sobre de la resta del territori català bàsicament per dos aspectes: l'elevat percentatge d'habitatges obtinguts per herència o donació, prop d'un 30%, i el reduït percentatge d'habitatges de propietat per compra pagada o amb pagaments pendents, un 29,6 i un 16,8% respectivament.

Gràfic 4.2.3. Habitatges principals segons regim de tinença en percentatges a Capmany, Alt Empordà i Catalunya. Any 2001.

Font: Institut d'Estadística Catalunya

4.3.- Dinàmica de la construcció

L'estructura de la propietat, abans analitzada, fa evident que el municipi de Capmany encara manté una tradició important en l'adquisició de propietats per traspàs hereditari de pares a fills.

La taula 4.2.3, mostra com la gran majoria dels edificis de Capmany són construïts d'abans del 1900 i fins al 1930. Aquest és un fet diferenciador amb el conjunt de la comarca i del territori català, els quals presenten els seus punts més àlgids de construcció a la dècada dels 60 i 70.

Taula 4.2.3. Any de construcció dels edificis destinats principalment a habitatge en percentatges a Capmany, l'Alt Empordà i Catalunya. Any 2001.

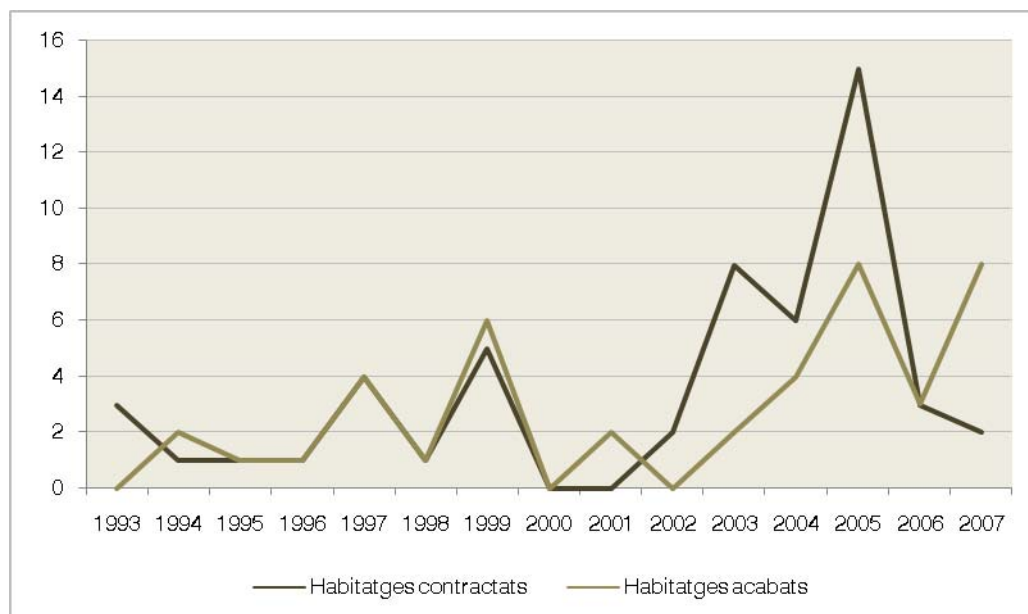
Període	Capmany	Alt Empordà	Catalunya
Abans de 1900	32,4	12,8	5,1
De 1900 a 1930	15,6	7	7,9
De 1931 a 1940	2,8	1,9	2,2
De 1941 a 1950	3,4	2,3	2,6
De 1951 a 1960	3,4	4,2	7,9
De 1961 a 1970	4,5	14,2	23,3
De 1971 a 1980	4,5	21,4	25,7
De 1981 a 1991	5	15,7	8,6
De 1991 a 2001	28,5	20,5	16,6

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

Les anteriors dades també són indicatives del impuls existent a Capmany de la construcció a partir dels anys 90, quan s'han construït un 28,5% dels edificis que hi ha actualment. Aquesta dada evidència l'impacte que ha tingut el creixement urbanístic d'aquests últims anys al municipi. Tot i així no resulta una tendència que es diferenciï de la resta del territori on també experimenten un creixement de la construcció, tot i no ser tant elevat.

Observant les dades més recents de com ha evolucionat la construcció al municipi de Capmany, es fa evident una caiguda pronunciada de la sol·licitud de llicències d'obres. El gràfic 4.3.1. representa el nombre d'habitatges contractats i acabats en el període 1993-2007.

Gràfic 4.3.1. Nombre d'habitatges contractats i acabats a Capmany. Període 1993-2007

Font: Col·legi d'aparelladors i arquitectes tècnics de Girona.

La sol·licitud de llicències d'obres experimenten un fort increment entre el 2002 i el 2005, ritme similar a l'experimentat pels habitatges finalitzats. Aquesta situació es trenca a partir del 2006, quan els habitatges contractats pateixen una davallada molt pronunciada, mentre els habitatges acabats continuen a l'alça per la inèrcia del gran nombre d'habitatges començats en el període de màxima esplendor.

4.4.- Habitatge de protecció oficial

Al municipi de Capmany existeix la promoció d'un bloc d'habitatges de protecció social duta a terme per la "Obra Sindical del Hogar". Durant la dictadura franquista (1939-1979), la intervenció de l'Estat va ser directe en temes socials i d'habitatge per a la classe treballadora, deixant-se sentir a través d'un entramat de diferents organismes en el marc del nacionalsindicalisme (Instituto Nacional de la Vivienda, Obra Sindical del Hogar ...) així com per la seva actuació en els municipis. La Obra Sindical del Hogar va aixecar nombroses promoció d'habitatges entre 1942 i 1970 a tot Espanya. A Catalunya, a partir del 1985, les vivendes executades per ells van ser gestionades per ADIGSA, que actualment és qui gestiona les promoció d'habitatge protegit.

Habitatge a Capmany amb la placa identificativa de la “Obra Sindical del hogar”.

Actualment l'establiment del percentatge d'habitatge social que s'ha de definir per al municipi de Capmany es concreta en els sectors de nou planejament.

Segons les directrius que estableix la Llei 1/2007, el percentatge preceptiu mínim d'habitatge social que ha de planificar Capmany, sobre el sostre que es qualifiqui per a l'ús residencial de nova implantació, hauria de ser entre un 20% i un 10% d'habitatge de protecció en regim de preu concertat. Després de l'anàlisi detallat que s'ha fet de l'estructura socioeconòmica del municipi de Capmany, els habitatges de protecció oficial haurien de respondre a les següents característiques:

- Règims de tinença tant de compra com de lloguer, però especialment del primer cas. Tot i que hi haurà col·lectius que poden demandar habitatges de protecció pública de forma transitòria, l'estructura social del municipi fomenta una estabilitat residencial.
- La grandària dels habitatges ha d'anar en consonància amb la mitja de la població. Per tant d'entre 75 i 100 m².
- Tots ells s'hauran de fer partint d'una tipologia coherent amb la parcel·lació i la resta d'habitatges del municipi.
- La localització d'aquest habitatge seria bo que no es trobés concentrat en un únic emplaçament i que es distribuïts per tot el municipi integrant-lo al conjunt residencial.

5.- Escenaris de futur

El creixement demogràfic del municipi de Capmany ve determinat, a banda de les seves dinàmiques demogràfiques endògenes, per la localització territorial del municipi dins la comarca i el comportament demogràfic d'aquesta.

L'anàlisi que s'ha dut a terme en aquesta memòria evidencia que Capmany ha evolucionat responnent a les diferents circumstàncies socials, econòmiques i territorials en que s'ha trobat. En el moment en que es pretén fer una projecció futura, primer de tot, cal tenir en compte la situació geogràfica del municipi. La seva ubicació estratègica dins la comarca el situa entre una ciutat capital; Figueres, i el límit amb la frontera francesa, i per tant una entrada a la Comunitat Europea. Tanmateix es troba ben comunicat per carretera amb el pas de la N-II pel seu terme municipal, una carretera que properament es convertirà en autovia (A-2), de manera que augmentarà la seva capacitat i qualitat de transport.

Partint de l'anàlisi de totes les dades es poden definir tres escenaris futurs:

Escenari 1

Aquest escenari es veuria caracteritzat pels següents comportaments:

- Augment de la població envellida i estancament de creixement.
- Desenvolupament econòmic feble
- Desenvolupament feble dels serveis i equipaments
- Sense creixement residencial

Un estancament del creixement comporta la disminució de gent jove, que marxen del municipi per manca de feina o habitatge i com a conseqüència directa hi ha un augment de la població envellida. La presència d'una major població envellida comporta un augment de la població inactiva i, per tant, menys possibilitats de fer front a un desenvolupament econòmic i del treball amb recursos humans propis. Aquest estancament poblacional i augment de la població envellida donarà lloc a unes necessitats de serveis i equipaments que el municipi no pot assumir.

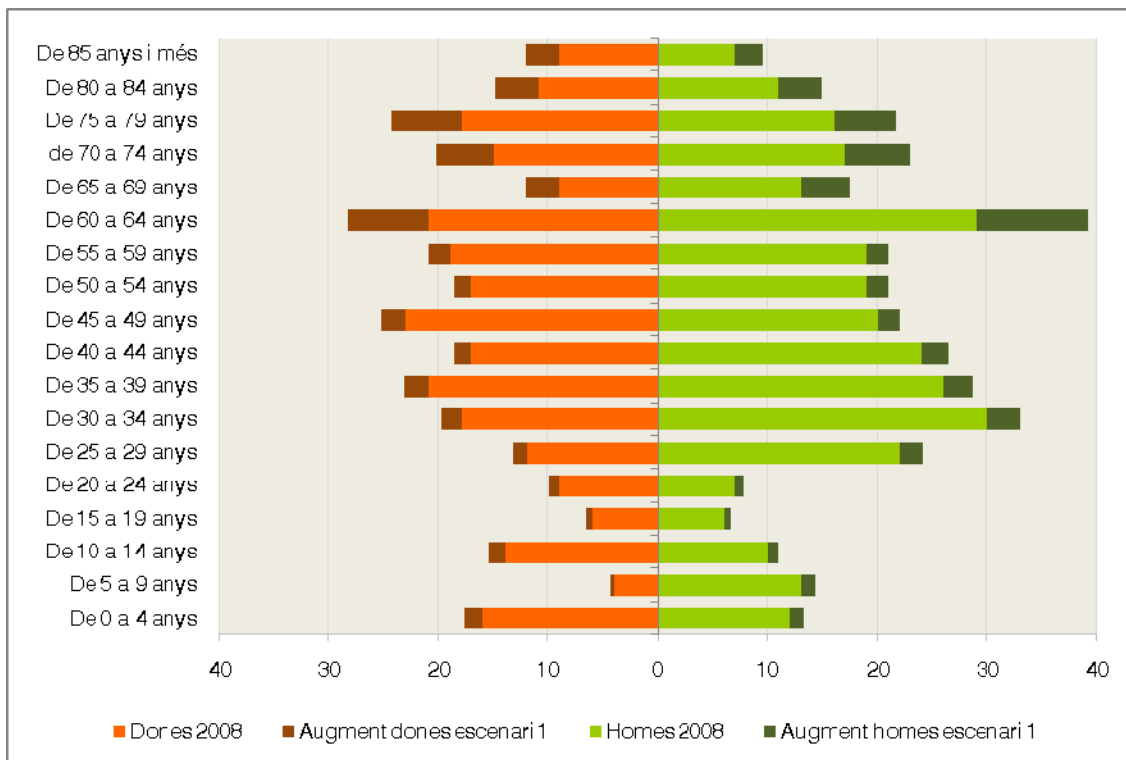
Aquesta situació no afavorirà al creixement residencial en dos sentits: la compleció del nucli urbà ocupant i restaurant els habitatges vacants, i el desenvolupament de sòl urbanitzable que encara està lliure.

Tot aquests comportaments porten associat un envelliment general de la població, sense expectatives de futur i amb mancances a nivell de serveis i equipaments. La manca de creixement portarà a un estancament econòmic del municipi.

L'estructura de la població que correspondria a aquest escenari, amb una previsió temporal d'aproximadament vuit anys, s'exemplifica amb el gràfic 5.1.

Observant-lo s'evidencia un augment de la població en tots els grups d'edat, però, l'increment més espectacular es donaria a la població major de 60 anys. Per aquest escenari s'ha contemplat un increment d'un 10% de la població de 0 a 59 anys, mentre que per els altres grups d'edat s'ha considerat un augment d'un 35%.

Gràfic 5.1. Piràmide d'edats 2008 i escenari pel 2017.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya i elaboració pròpia

La piràmide d'edats resultant presenta una cúspide molt eixamplada i una base força estreta, exaltant així les característiques d'una població amb un procés d'envelliment accentuat. Aquest escenari suposaria un augment d'un 17'9% de la població, situant en 660 el nombre d'habitants del municipi. Cal tenir en compte que aquest augment es donaria d'una manera desequilibrada i el creixement es concentraria en els grups d'edat superiors als 60 anys.

Escenari 2

Aquest escenari es veuria caracteritzat pels següents comportaments:

- Desenvolupament econòmic moderat
- Augment de la població jove i, per tant, augment de la població activa
- Augment dels serveis i equipaments per a fer front a les noves necessitats de la població
- Desenvolupament del sòl urbanitzable lliure

El desenvolupament econòmic del municipi, amb una major implantació d'empreses, comportarà l'augment de llocs de treball que afavorirà, per una banda, a augmentar l'índex d'autocontenció, i per altra, la permanència de la gent jove al municipi. Una situació de prosperitat i estabilitat econòmica motiva la immigració de gent jove que busca un lloc de treball i una residència estable. Aquest desenvolupament econòmic comportarà una ampliació moderada del sòl industrial o destinat a un ús comercial.

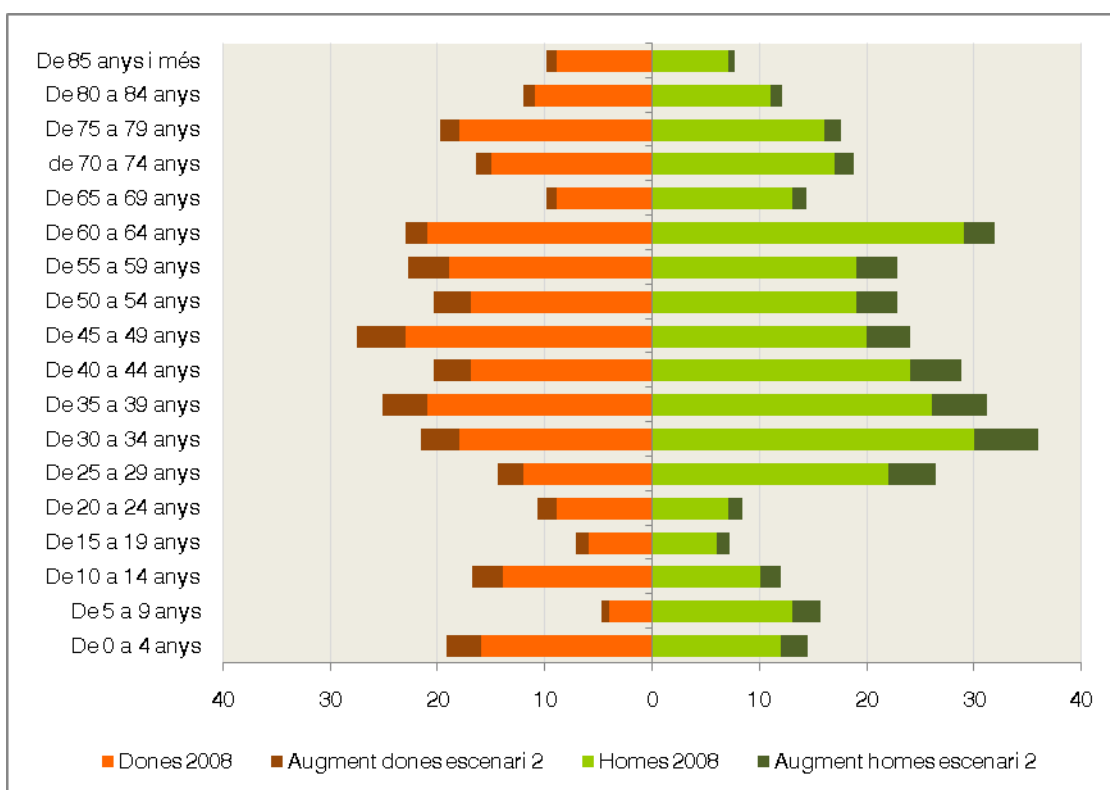
Aquesta situació donarà la possibilitat de desenvolupar el sòl urbanitzable lliure i fins i tot ocupar aquells habitatges vacants amb voluntat de restaurar-los i/o llogar-los. Aquests canvis

també portarien associat la necessitat de desenvolupament de serveis i equipaments per a fer front a les noves demandes de la població.

Els esmentats comportaments conduiran a un rejuveniment de la població del municipi, així com a una diversificació de la perspectiva de futur laboral i residencial. Conjuntament tindrà lloc un creixement moderat, tant a nivell social com econòmic, conservant l'ambient tradicional i rural del municipi, però omplint els buits en serveis i equipaments. Per aquest escenari s'ha contemplat un increment d'un 20% de la població de 0 a 59 anys, mentre que per els altres grups d'edat s'ha considerat un augment d'un 10%.

L'estructura de la població que correspondria a aquest escenari, amb una previsió temporal d'aproximadament vuit anys, s'exemplifica amb el gràfic 5.2. En aquesta nova estructura el grup d'edat entre 30 i 60 anys pren un paper important, per tant la corresponent piràmide d'edats queda representada per una base i cos més ampla que a l'escenari 1, tot i que la cúspide, continua essent força representativa.

Gràfic 5.2. Piràmide d'edats 2008 i escenari 2 pel 2017.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya i elaboració pròpia

En aquest escenari l'increment de població es dona per igual a tots els grups d'edat, donant així una població total de 654 habitants, el que representa un 16,8% més d'habitants respecte l'any 2008.

Escenari 3

Aquest escenari es veuria caracteritzat per els següents comportaments:

- Gran desenvolupament econòmic
- Augment de la població jove i, per tant, augment de la població activa

- Augment dels serveis i equipament per a fer front a les noves necessitats de la població
- Ampliació del sòl urbanitzable per a fer front a les noves necessitats d'habitatges.

Un gran desenvolupament econòmic al municipi comportarà un augment considerable del sòl industrial i del nombre d'empreses. Aquests fets requeriran d'una necessitat de personal per a cobrir nous llocs de treball que motivaran l'arribada de gent al municipi i el conseqüent augment de la població de Capmany. Aquest increment poblacional es donarà, bàsicament, en les franges d'edats més joves i en edats de tenir fills, el que comportarà una necessitat d'equipaments i serveis, però també d'habitatges.

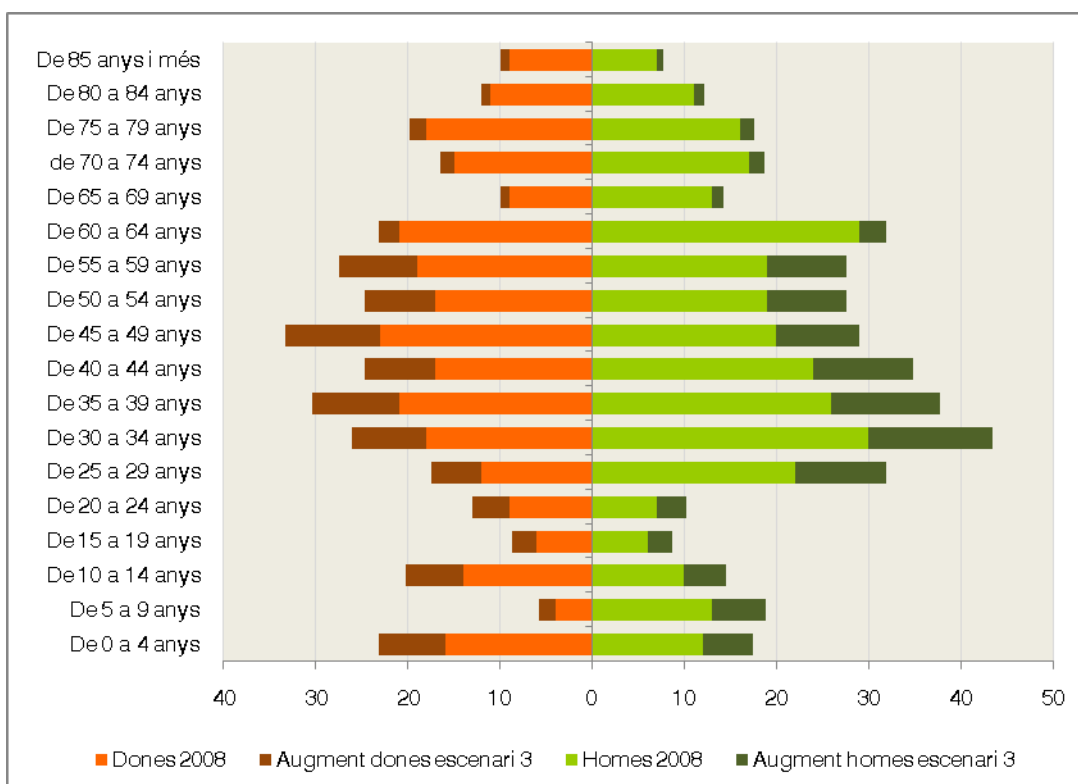
Aquesta necessitat d'habitatge comportarà el desenvolupament del sòl urbanitzable lliure, però alhora un increment d'aquest tipus de sòl per a poder cobrir totes les demandes.

Tots aquests comportaments permetran un esclat de població al municipi, un creixement exponencial i ràpid que donarà lloc a un augment de la superfície urbana, ja sigui amb ús residencial com industrial. El municipi haurà de desenvolupar els equipaments i serveis necessaris per a fer front totes les necessitats, perdent bona part de l'ambient rural que tradicionalment l'ha caracteritzat.

L'estructura de la població que correspondria a aquest escenari, amb una previsió temporal d'aproximadament vuit anys, s'exemplifica amb el gràfic 5.3.

Observant-lo s'evidencia un augment de la població en tots els grups d'edat, però, l'increment més espectacular es dona a la població menor de 60 anys. Per aquest escenari s'ha contemplat un increment d'un 45% de la població de 0 a 59 anys, mentre que per els altres grups d'edat s'ha considerat un augment d'un 10%.

Gràfic 5.3. Piràmide d'edats 2008 i escenari 3 pel 2017.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya i elaboració pròpia

Aquest escenari suposaria un augment d'un 33,9% de la població, situant en 750 el nombre d'habitants del municipi. Cal tenir en compte que aquest augment es dona d'una manera desequilibrada i el creixement es concentra en els grups d'edat inferiors als 60 anys.